

דעם רבינ'ס עיון

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

מיר שטייען יעצט אין גאר גאר הייליגע טעג, דער געוואלדיגער חדש ניסן וואס חז"ל זאגן: "בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל - אין ניסן זענען מיר אויסגעלייזט געווארן און מיר וועלן נאכאמאל אויסגעלייזט ווערן אין ניסן".

דער טאג ראש חדש ניסן איז געקרוינט געווארן מיט צען קרוינען. איינס פון די צען קרוינען איז געווען אז די הייליגע משכן איז אויפגעשטעלט געווארן דורך משה רבינו עליו השלום אין דעם טאג און די שכינה האט געוועט צווישן די אידן.

אין די וואכן דערצייילט אונז די תורה פונעם אויפבויע פון דער משכן, בפרט אין די פרשה פון פקודי. שטייט דארט: "ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו" די אידן האבן געברענגט אלע כלים פונעם משכן פאר משה רבינו. דערנאך ענדיגט מען די פרשה מיט "חזק חזק ונתחזק" און גלייך הייבט מען אן "ויקרא אל משה" ווען דער אייבערשטער האט גערופן צו משה פון אהל מועד.

לאמיר זען וואס זאגט אונז דער הייליגער רבי וועגן די עבודה פון די משכן און וואס האט דאס א שייכות צו אונז.

דאס ערשטע מאל וואס דער הייליגער רבי ברענגט אראפ אין לקוטי מוהר"ן די עבודה פון דער משכן,

איז אין תורה ב'. אזוי זאגט דער רבי דארט:

ווען א איד דאוונט דארף ער זיך מקשר זיין פארן דאווענען מיט'ן צדיק הדור. ווייל יעדע תפלה וואס א איד דאוונט ווערט א חלק פונעם משכן. און אזוי ווי ביי די משכן האט קיינער נישט געקענט אויפבויען דאס משכן נאר משה רבינו אליין, אזוי ווי עס שטייט: "ויקם משה את המשכן", אזוי אויך קענען מיר נישט ארויפטראגן אונזערע תפלות אויף ארויף און בויען די משכן נאר מיט'ן כח פונעם צדיק, ווען מען איז זיך מקשר מיט אים פארן דאווענען.

עס זענען ליידער דא אידישע קינדער וואס דאכט זיך זיי אז זייערע תפלות גייען ליידג און טוען גארנישט אויף, אבער דאס איז נישט אמת ווייל אלע תפלות ווערן צאמגענומען און אויפגעשטעלט צו אויפבויען די חלקי שכינה וואס דאס איז די חלקים פונעם משכן, ביז צוביסלעך ווערט פארענדיגט דער גאנצער בנין און משיח - משה וועט דאס באפעסטיגן בשלמות.

ר' נתן אין לקוטי הלכות איז מסביר אויף דעם תורה אז גאנץ כלל ישראל, אלע אידישע משפחות זענען געגאנגען ארום די משכן, ווייל די משכן איז מרכז אויף תפלות פון גאנץ כלל ישראל. (נחלות ד')

די משכן האט געהאט אין זיך אסאך פרטים:

חלק מרובצות הגליון נתנדב ע"י
הר"ר יהושע לייב פרידמאן ה"ו
לדגל שמחת חבר מצוה לבנו חב' שניאור
זלמן באבאס סאטמאר רח"ו יואל ה' ויקרא

חלק מרובצות הגליון נתנדב ע"י
הר"ר בנימין איזריעל ה"ו
לדגל הולדת הבת למזל טוב

חלק מרובצות הגליון נתנדב ע"י
הר"ר בנימין יאנעלניק ה"ו
לדגל הולדת הבת למזל טוב

ברעטער, שוועלן, ריגלעך, העקעלעך, זיילן א.א.וו. אויף די פליי המשכן האבן געהאט פֿרטים, צום ביישפיל אין דער מנוחה איז געווען: קנעפלעך, בלומעלעך, בעכערלעך דאס אלעס איז מרמז אויף תפלת פון כלל ישראל וואו יעדער איד האט א חלק אין די משכן לויט זיינע תפלות. איינער האט געבויעט מיט זיין תפלה די מזבח, איינער די יריעות, ביז משה רבינו וואס ער איז דער צדיק הדור האט מעלה געווען די אלע חלקים איז עס געווארן הוקם המשכן.

דאס אלעס האט שייכות צום הייליגן יום טוב פסח וואס קומט צו גיין, ווייל א' בניסן איז דער משכן געווארן אויפגעשטעלט און מ'ליינט די חגבת הנשיאים אין די טעג ביז פסח אזוי אויף ליינט מען

איין מעשה'ס

דער באשעפער באווייזט וואונדער

ס'איז זייער איבער קינדער

"היינט וועט מען בעזר השם טוישן זיין פלעצער," האט מיין רבי אויסגערופן. פאר אפאר אינגלעך איז דאס געווען א גוטע בשורה האפנדיג אז עס וועט זיי צופאלן א בעסערע זיין און פאר מיר און נאך אינגלעך איז עס נישט געווען די בעסטע מעלדונג. איך האב געהאט זייער א גוטע פלאץ ביי די עק אונטער אלע קינדער. מען קען זיך גוט באהאלטן דארט, אויך איז עס נאנט צו די הענגערס און טעשער, מען קען גלייך נעמען פון טאש אן זיך אויפהייבן...

איך האב זייער נישט געוואלט אז מען זאל מיר טוישן דעם פלאץ אבער וואס קען מען טון אז דער רבי האט אויסגערופן אז היינט איז א טאג פון טוישן פלעצער? איך האב מיר גענומען צום אלטן מיטל און

אין די פרשיות וועגן הקמת המשכן.

און דורך אונזערע תפלות ווערט געבויעט די משכן יעדעס יאר פון דאסניי דורך די צדיקי אמת, דערפאר דארף מיר לויבן און דאנקען דעם אויבערשטן אז ער האט אונז מקרב געווען צו אזא רבי'ן. מיר דארפן זאגן הלל מיט גרויס פרייד אלעמאל און בפרט אין דעם הייליגן יום טוב פסח. ביז מיר וועלן זוכה זיין צו מקיים זיין אלע געוואלדיגע עצות (עלים לתרופה רעט)

לאמיר בעטן דעם אייבערשטער ער זאל ממשיך זיין די קדושה און טהרה פון דער משכן און פון די הייליגע טעג אויף אונז און אויף גאנץ כלל ישראל אמן.

אנגעהויבן צו מתפלל זיין און בעטן פון אויבערשטן אז איך זאל האבן א גוטע פלאץ, נישט ווייניגער ווי מיין יעצטיגע פלאץ.

דער רבי האט אנגעהויבן אויסצורופן די נייע זייץ-פלעצער. אלע קינדער האבן פארזיכטיג צוגענייגט אן אויפער צו הערן וואו מען וועט אויסקומען. יעדער האט געוואלט א גוטע פלאץ נישט נאר איך.

דער רבי רופט אויס מיין נאמען און איך ווער איבערראשט. איך הער ווי מיין פלאץ איז אויסגעקומען ממש אין פארנט נעבן דער רבי וואו מען קען גוט מיטהאלטן. אוהא! אויף אזא גוטע פלאץ האב איך מיר נישט געראכטן. כאטש איך האב מתפלל געווען ווען דער רבי האט שוין אנגעהויבן אויסרופן די נייע פלעצער דאך האט עס גע'פועל'ט אז איך זאל ליב האבן די נייע פלאץ אפילו עס איז טאקע אין פארנט, אדרבא מיין תפלה האט גע'פועל'ט אז איך זאל איינגען די מעלות דערפון אז עס איז גאר בעסער.

תפלות קען טוישן א בליק, צו זיין צופרידן מיט וואס דער אויבערשטער פירט א איד.

פֿלענדישע שטוב

תפלה פאר פסח

באשעפער, העלף אונז, מיר זאלן זוכה זיין צו מקבל זיין אויף אונז די קדושה פון יום טוב פסח, מיט א געוואלדיגע הייליגקייט מיט א שמחה און חדוה. מיר זאלן זוכה זיין צו מקיים זיין די מצוה פון ארבע כוסות די וויין פון פסח מיט א ריכטיגע

שלימות און מיט קדושה וטהרה. (תפלה כ')

באשעפער, זיי זיך מרחם אויף אונז מיט דיין גרויס רחמנות און דיין גרויס גענאד. העלף אונז אויפנעמען די דריי רגלים פסח, שבועות און סוכות מיט א קדושה און א גרויס פרייד, מיר זאלן זוכה זיין צו מכבד זיין אלע ימים טובים מיט אלע מיני כבוד און שיינקייט, מיט עסן, סעודות און ריינע קליידער. און רוען פון אלע ארבעט. מיט א גוט הארץ און א גרויסע שמחה.

מיט תפלה בכוונה און א געוואלדיגע התעוררות ווי עס פאסט פאר א אידיש קינד צו דאווענען און זיך אויפצופירן יום טוב.

אין יאר תקס"ג, די צייט ווען ר' נתן איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן. איז ער געפארן קיין מעדוועדיווקע צוזאמען מיטן רבי'ן צו זיין אויף דער חתונה פון רבי'נס טאכטער שרה. די חתונה איז דארט פארגעקומען ראש חודש ניסן. ר' נתן איז דארט פארבליבן מיטן רבי'ן ביז נאך פסח.

ר' נתן האט זייער געוואלט אז דער רבי זאל אים איינלאדענען אויפן סדר-נאכט, ער זאל קענען צונען די הייליגע עבודה פונעם רבי'ן, וויאזוי ער רעכט דעם סדר, אבער דער רבי האט אים נישט איינגעלאדנט, ווייל דער רבי האט זיך געפירט צו זיצן ביים סדר נאר מיט זיין הויז-געזינד.

אבער ר' נתן פון גרויס ברען און גלוסטעניש איז גלייך נאכן ענדיגן זיין סדר צוגעגאנגען צום אכסניא פון רבי'ן און איז אריבער ביים טיר, די טיר איז דאן געווען אפן ווייל דער הייליגער רבי האט געהאלטן ביים זאגן די תפלה פון 'שפוך חמדת', האט ער זוכה געווען צו זיין דעם הייליגן רבי'נס צורה. דאס איז געווען פאר ר' נתן א געווינס ווי ער וואלט געווינען א גרויס פארמעגן.

וואו איז יאסעל'ע? #5

אין קורצן פון פריער:

ר' נחמן שטראקס ווערט ארעסטירט, די פאליציי זוכט ארום יאסעלע אין די גאנצע מדינה אבער זיי געפינען אים נישט, יאסעלע גייט אריבער שטילערהייט פון איין ארט צום צווייטן ביי גוטע אידן, מען טראכט א פלאן אים צו אריבערשמוגלען אינדרויסן פון לאנד.

רוזין ז"ל וואס קען מען יעצט טון, ר' אליהו חיים איז געווען א מורא'דיגער פיקח און כאטש דער וועכטער וועלכער איז זיי נאכגעגאנגען האט צוגעלייגט אן אויער האט ער געוואוסט וואס צו רעדן און דער עיקר וואס נישט צו רעדן כדי צו העלפן פארן זיידן ר' נחמן שטראקס און אין איין וועגס אויך פארדרייען דעם וועכטער די קאפ אזוי אז ער זאל נאר ארויסגיין מער צוטומלט ווי פריער...

די הויפט פאליצייאנטן האבן געהויבן הענט זיי האבן געזאגט פארן ראש ממשלה אז זיי קענען מער נישט העלפן אין די פרשה! זיי האבן שוין געטון אלעס מעגליך און מער פון דעם קענען זיי נישט! די הויפטן פון די ציונים - ווי פריער דערמאנט איז זייער עיקר מטרה געווען צו חרוב מאכן די אידישקייט האבן דאס נישט געקענט אראפשלינגען, זיי מוזן טרעפן אט דעם יאסעלע וואס מאכט זיי צו שאנד, זיי האבן באשלאסן איבערצוגעבן דעם פליכט פון זוכן יאסעלע פאר דעם "מוסד" דער מוסד איז די ארגאניזאציע וואס די מדינה האט אויפגעשטעלט צו לאקערן און שפיאנירן אינדרויסן פון לאנד, אין יענע צייט איז זייער עיקר ארבעט געווען ארום די זאך פון כאפן באהאלטענע נאצי'ס און זיי אורטיילן אדער אויס'הרג'ענען, אט די ארגאניזאציע האט יעצט באקומען דעם געוואלדיגן זכות... צו לאקערן איבער

דערווייל וואס דער זיידע איז געזעצן אין תפיסה און יאסעלע וואלגערט זיך ארום אן מען זאל אים נישט קענען געפינען, האבן די הויפטן פון די נארוואס ניי געבויעטע ציוניסטישע מדינה געהאקט קאפ אין וואנט, זיי האבן נאך אזאנס נישט געהאט, זיי האבן שוין געשטעלט די גאנצע מדינה אויף די פיס אונטערצוזוכן יעדן ווינקל און מען געפינט אים נישט, און אויך פונעם זיידן געלונגט זיי נישט ארויסצושלעפן קיין איין ווארט, זיי האבן פראבירט ארויסלאזן דעם זיידן פון תפיסה אויף א קליין צייט ווען די גאנצע צייט באגלייט אים א וועכטער - א באהאלטענער פאליצייאנט וואס גייט מיט וואו ער גייט און קוקט נאך מיט וועמען ר' נחמן טרעפט זיך און וואס ער רעדט, אפשר אזוי וועלן זיי באקומען עפעס נייע פרטים, אבער ר' נחמן האט געמאכט פון זיי ליצי ליצנות....

אמאל איז ר' נחמן געקומען אין שול דאווענען ווען די גאנצע צייט ווארט אים אפ א פארשוין אינדרויסן אים נאכצוקוקן יעדע ריר אבער ר' נחמן איז ארויס פון די אונטערשטע טיר און געלאזט דעם וועכטער מיט די צונג אינדרויסן...

געווענליך גלייך פון תפיסה ארויס פלעגט ר' נחמן אריינגיין זיך שוואל עצה זיין מיט ר' אליהו חיים

יאסעלע און זיין באהעלטעניש.

באלד גענומען צו די ארבעט, מען האט געפאלט אירע פאפירן אז זי האט א טאכטער און מען האט פארשטעלט יאסעלען פאר א מיידעלע מיט א היטעלע אויפן קאפ... און אזוי איז זי ארויף אויפן שיף מיט יאסעלען און אים אריבערגעפירט קיין אייראפע, ווען די ציוניסטישע סאלדאטן ביים גרעניץ סטעמלען אפ די פאפירן פון די מאמע מיט די מיידעלע אן דעם עס זאל זיי איינפאלן אין לעצטן חלום אז דאס איז נישט מער ווי דער "יאסעלע" וואס זיי זוכן שוין אזא לאנגע צייט.

יאסעלע איז געווען א שטיקל צייט אין אייראפע ביי גוטע אידן אין אנטווערפן און אין לאנדאן, מען האט געהאפט אז יעצט וועט ער האבן אביסל רואיגקייט אבער ווען די מדינה האבן זיך דערוואוסט אז יאסעלע איז ארויס פון לאנד האט מען אים שנעל אריבערגעפירט קיין אמעריקע ביי משפחות גערטנער אין וויליאמסבורג.

המשך קומענדיגע וואך בעז"ה

די זעלבע צייט וואס דער "מוסד" האבן גענומען פלאנען פלענער ווי צו כאפן יאסעלע האבן די פרומע עסקנים געטראפן א וועג אריבערצושמוגלען יאסעלע אינדרויסן פון לאנד, זיי האבן געפונען א גיורת מיטן נאמען רות בן דוד וואס זי איז געווען גרייט זיך איינצושטעלן און נעמען אויף זיך די פליכט. רות בן דוד איז געווען א פראנצויזישע פרוי וואס אין די מלחמה יארן נאך איידער זי איז געווארן א איד האט זי געארבעט קעגן די דייטשן און האט געהאלפן ראטעווען אידישע קינדער פון די שרעקליכע לאגערן, נאך די מלחמה האט זי זיך באקענט מיטן אידישן גלויבן און האט זיך מגייר צוזאמען מיט איר זון וואס האט געהייסן אוריאל, נאכן זיך מגייר זיין האט זי זיך באהאפטן צו די פרומע אידן פון ירושלים און געפירט א ערליכער אידישן לעבן.

אזוי ווי רות איז געווען באהאוונט דורכאויס די מלחמה יארן צו אריבערשווארצן גרעניצן האט מען איר אריינגעמישט בסוד הענינים און זי האט זיך

בנ"ה

מודעה חשובה

פון קומענדיגע וואך זונטאג א' ניסן קען שוין באקומען די קארטלעך צום גרויסארטיגן מעמד סיום ספר סיפורי מעשיות ביי:

משפחת פרקוביץ רחוב רבי צדוק 8

משפחת וועבערמאן בן איש חי 54 קומה 1

משגיח חדר ברסלב ב"ש ר' יואל יאראוויטש הי"ו

משפחת פוקס עובדיה הנביא 16 דירה 6 רמה ג'

משפחת שפירא רב חנן 18 דירה 17 רמה ד'

די פרייז איז 25 ש"ח, ביים סיום וועט דער פרייז שטייגן צו 35 ש"ח.

דער הייליגער רבי האט געזאגט: "גאר מיין זאך איז תפלה" מען בעט די קינדער זאלן מתפלל זיין להצלחת המעמד שנוכה לפרסם שם השם ושם הצדיק בעולם.

קארטל

צום גרויסן מעמד
סיום סיפורי מעשיות
יום שלישי, ב' דחול המועד פסח
בשעה 1:00
בארט אור"י ביא
דעם המוסד

שויב אריין די פרטים אריינגעניין אין די העגלה
נאמען: _____
טעלעפאן: _____
כתובת: _____

בס"ד

קארטל

צום גרויסן מעמד
סיום סיפורי מעשיות
יום שלישי, ב' דחול המועד פסח
בשעה 1:00
בארט אור"י ביא
דעם המוסד

שויב אריין די פרטים אריינגעניין אין די העגלה
נאמען: _____
טעלעפאן: _____
כתובת: _____

בס"ד

פ	ב	ת	ג	ג	כ	ס	ז	ה	ח	מ	ש	א	א	ו	ס
י	ד	ס	ר	א	ב	י	י	א	ז	א	פ	ר	י	י	ד
ו	ר	ו	כ	א	ו	נ	י	ר	ו	ו	מ	א	כ	ת	ה
א	י	כ	ז	ק	ד	י	נ	א	ק	נ	כ	ג	ח	ו	ש
ס	י	ו	ג	נ	ל	מ	פ	ט	א	ר	א	ה	א	נ	ו
ה	נ	ת	ו	ע	ו	י	א	נ	ע	ל	ד	ש	ו	מ	ד
י	ע	פ	ו	א	נ	א	י	פ	ע	ב	מ	ב	נ	ח	ק
ש	ת	ל	מ	ע	א	א	ע	ד	י	מ	ר	י	כ	ר	י
פ	ס	ח	פ	ב	ו	ש	ד	ט	ע	ג	ע	א	ל	מ	ק
ו	נ	ע	א	נ	א	נ	ח	מ	י	ר	ק	נ	י	י	ט
ו	ג	ט	ו	ב	י	מ	ש	נ	מ	ו	ט	מ	מ	כ	ר
ז	ר	ל	נ	ד	מ	י	ט	ש	י	י	נ	ק	י	י	ט
נ	ו	ז	א	ז	ו	ש	ד	ש	מ	ס	נ	ז	ד	ט	ו
מ	י	ט	נ	ל	א	ת	י	א	פ	ח	י	ע	ס	נ	ג
ס	ס	י	ק	ו	ע	ל	י	מ	ל	א	ר	י	ו	ס	כ
פ	ע	ז	ז	ר	א	ו	נ	א	ו	ע	ג	מ	ז	ר	ס

טרעף די ווערטער אינעם קעסטל, מען קען גיין אויף אלע זייטן
אזוי אויך טרעף די ווערטער אינעם היינטיגן גליין אין איינע פון די מעשיות

באשעפער, זיי זיך מדרחם אויף אונז מיט דיין גרויס רחמנות און דיין גרויס
גענאד. העלף אונז אויפנעמען די דריי רגלים פסח, שבועות און סוכות מיט א
קדושה און א גרויס פרייד, מיד זאלן זוכה זיין צו מכבד זיין אלע ימים טובים
מיט אלע מיני כבוד און שיינקייט, מיט עסן, סעודות און דיינע קליידער. און
דוען פון אלע ארבעט. מיט א גוט הארץ און א גרויסע שמחה.

די שיחות פון נאך ספורי מעשיות (5)

סעקונדע - ווייל דאס איז 'למעלה-מהזמן', העכער פון די צייט, און מען דארף נישט האבן צום 'דאזיגן שכל', קיין שום 'צייט'.

און דער 'דאזיגער שכל' - דאס איז די 'צווייטע אויבנדערמאנטע' בחינה פון 'פנים' [קדם]. דאס איז די בחינה פון 'עקב', די בחינה פון 'אמת', ווי עס שטייט (תהלים כד, ו): "[ז]ה דור דורשיו] מבקשי פניו יעקב סלה", "[דער דאזיגער דור וואס טוען די גוטע מעשים וואס שטייט דארט אויסגערעכנט]. זיי זענען ראוי צו זוכן דיין פנים דו גאט, און זיי ווערן אנגערופן די קינדער פון 'יעקב', ביז אייביג".

ח - סגולה [רפואה] פאר 'פאקן' [שווארצע פאקן]

[אות א] נאך שבת פרשת ויחי, האט רבינו ז"ל געזאגט: [אז] אינעם דאזיגן 'שלש-סעודות' - איז מיר באוואוסט [נתגלה] געווארן, די 'סגולה' [רפואה] פאר די [קרענק וואס הייסט] 'פאקן' [שווארצע פאקן] - וואס איז געווען זייער מסוכן' דיג, און איז שוין ברוך-השם מער נישט פארהאן היינט! - דאס איז נישט 'ווינט פאקן' וואס מ'רופט היינט 'טשיקענפאקס' [בלע"ז]!

אז מ'זאל נעמען 'קרייד' [זייער פון ווייטעכע ערד]! - און דריי מאל מער ווי דאס וואג פונעם 'קרייד', זאל מען נעמען 'זייער' [פון געוואוקסן און בלומען]! - און פון ביידע [זייער] צוזאמען, זאל מען מאכן א 'באד' אפצובאדן דעם קינד! - און מ'זאל דאס מאכן גלייך ווען דאס קינד הייבט אן צו ברענען און אנגעהיצט ווערן דערפון! - און דאס וועט בעזרת-השם העלפן, אויב די גזירה איז נישט אזוי שטארק! - אבער אויב די גזירה איז חס-ושלום שטארק, וועט דאס דאן נישט העלפן!

[אות ב] און רבינו ז"ל האט געזאגט: אז די 'פאקן

ה - המשך דער 'צדיק' וואס איז אויף אים ארויפגעפאלן 'עצבות'

[אות ה] און דאס צו פארשטיין [דארף מען וויסן]: אז ס'איז באוואוסט: אז דער דאזיגער 'גשמיות' דיגער וועלט, איז נאר א 'מיטל פונקט' אינמיטן די 'גלגלים', ווי ס'איז ערקלערט דורך די 'בעלי-תכונה!' [חכמת אסטראנאמיע, די גאנג פון די זון, לבנה, און שטערנס - זעה: 'רמב"ם' הלכות קדוש-החדש; ספר-הבריית; ספר-התכונה פון רבי חיים וויטאל!] - און כל-שכן קעגן די 'עולמות-העליונים', ווערט די 'גאנצע וועלט' זיכער נישט באטראכט, מער ווי א 'פינטעלע'!

ז - די צוויי סארט 'שכל'

זאלסט וויסן: אז ס'איז פארהאן 'צוויי סארטן שכל'! - דאס זענען די צוויי בחינות פון 'אחור' און 'קדם' (זעה לקוטי-מוהר"ן ח"א כא).

דאס הייסט: אז ס'איז פארהאן אזא סארט 'שכל' וואס דאס קומט אן צום מענטש לויטן 'צייט', און ווי מער עלטער ער ווערט, ווייסט ער מער.

ווי עס שטייט (איוב לב, ז): "ימים ידברו [ורב שנים ידעו חכמה]", "די טעג רעדן" (די טעג פונעם מענטש, זיין עלטערקייט - מאכט אז ער זאל רעדן; [און די פילע יאהרן זיינע, זענען אים מודיע דאס קלוגשאפט]).

און דער 'דאזיגער' שכל - דאס איז די [ערשטע אויבנדערמאנטע] בחינה פון 'אחור', וואס דאס קומט אן מיט א 'שפעטערע צייט'. ווייל צו דער 'דאזיגער שכל', דארף מען האבן 'צייט'.

אבער עס איז פארהאן א [אנדערער סארט] 'שכל', וואס דאס קומט אן צום מענטש, מיט א 'גרויסן שפע', מיט א 'גרויסן שנעלקייט', ווייניגער פון א

‘חטא־העגל’.

[אות ג] אויף איז דאס אַביסל מרומז אין ספר ירמיה, דארט ווערט דאס אלעס מרומז אינעם זעלבן פסוק (ב, כב): “גם כי תכבסי בַּנֶּתֶר, וַתִּרְבִּי לָךְ בִּוּרִית, נִתְּמָם עֲוֹנָךְ לִפְנֵי”, “אפילו ווען דו וועסט זיך וואשן מיט ‘קרייד’, און דו וועסט דיר מערן ‘זייער’ - איז דיין זינד פארט געצייכנט פאר מיר”.

זאגט רש"י: “[עונד, דיין זינד:] אויפן זינד פונעם עגל. נתר: דאס טייטש אויף לעז [פראנצויזיש אידיש]: ‘קרייד’. בורית: זייער. (קומט אויס: אז דא איז מרומז די סוד פונעם אויבנדערמאנטן ‘סגולה’, וואס דאס קומט נאך פונעם ‘חטא־העגל’. דאס איז: זיך צו וואשן מיט ‘קרייד’, און צו פארמערן ‘זייער’. און פארשטיי וואונדער!

ט - א מעשה פונעם רבינ'ס יונגע יאהרן:

איינמאל איז מען געקומען צו אים מיט א ‘פדיון’, אז ער זאל מתפלל זיין אויף א קינד מיטן נאמען: “שְׁרָה אֶסְתֵּר בַּת יְהוּדִית”. און ער האט געזאגט: “אז זי וועט שטארבן!” - און אזוי איז טאקע געווען. וואלו התבות “מתה” ויבאש” נתגלה לו זאת. “מתה ויבאש”, ראשי-תבות: שְׁרָה אֶסְתֵּר בַּת יְהוּדִית. וי, מתה. השם ישמרנו.

האט ער געזאגט: אז ער האט דאס געוואוסט פון די ‘הייליגע תורה’, ווייל ער האט דעמאלס געזעהן א פסוק (שמות ז, כא): “וַהֲדַגְהָ אֲשֶׁר בִּיָּאֵר מִתָּה ויבאש”. און ביי די דאזיגע ווערטער: “מתה ויבאש”, איז אים דאס נתגלה געווארן. ווייל די ווערטער: “מתה ויבאש”, איז די ראשי-תבות: פון דאס קינד'ס נאמען: שְׁרָה אֶסְתֵּר בַּת יְהוּדִית, וי, מתה - השם יתברך זאל אונז אפהיטן.

י - ער האט אנגעווארנט

פאר זיינע מענטשן

ער האט אנגעווארנט פאר זיינע מענטשן: אז אויב ס'וועט זיך זיי חס'ושלום טרעפן א 'נישט ריינע

קרענק', איז געווארן צוליב דעם 'חטא־העגל' - און ס'איז שווער צו פארשטיין דעם דאזיגן זאך: עס איז דאך ביי די אנדערע פעלקער אויף פארהאן דעם דאזיגן קרענק! - [דאס הייסט: אז 'חטא־העגל' איז דאך נאר שייך ביי אידן? איז פארוואס איז ביי זיי אויך פארהאן דעם דאזיגן קרענק?].

נאר עס שטייט אין מדרש (בראשית-רבה פח, א): “אז ס'וואלט געדארפט זיין, אז די פעלקער זאלן נישט האבן מיין שום קרענק! (וויבאלד ס'קומט זיך זיי 'עולם־הזה' פאר זייער חלק!) - נאר כדי זיי זאלן זיך נישט טשעפענען און רייצן מיט די אידן [ווי עס שטייט (תהלים לט, ט): “חֲרַפְתָּ נָבֵל אֶל תְּשִׁימֵנִי”, דוד־המלך בעט זיך: “דעם שאנד פונעם שלעכטן מענטש וואס ער פארשעמט מיר, זאלסטו מיר נישט געבן”] - דעריבער האט מען זיי געגעבן אלע קרענק וואס אידן האבן!”

און אזוי ווי רש"י ערקלערט אויפן [אויבנדערמאנטן] פסוק: “חֲרַפְתָּ נָבֵל אֶל תְּשִׁימֵנִי” - “[דעם שאנד פונעם שלעכטן מענטש וואס ער פארשעמט מיר, זאלסטו מיר נישט געבן] - ברענג אויך אויף אים [דעם שלעכטן מענטש], ‘קרעץ’ און ‘ווייטאג’! כדי זיי זאלן מיר נישט קענען זאגן [און פארשעמען]: ‘עס ווערט געשלאגן מיט קרענק און אונז נישט!’ - און די דאזיגע תפלה פון דוד־המלך האט גורם געווען, אז מ'זאל געבן פאר די פעלקער, ‘יסורים’ און ‘קרענק’!”

און נאך איז שווער לכהורה: ס'איז דאך זיכער אויך געווען פארן 'חטא־העגל', דער דאזיגער קרענק?

נאר קודם איז דאס נישט געווען אזא שווערע קרענק; דאן זענען די 'פאקן' געווען, צוליב די בלוט וואס די קינד זייגט פון זיין מאמע, ווי ס'איז באוואוסט פאר די 'חכמי־הרופאים' - אבער דאס איז נאך דאן נישט געווען אזא שווערע קרענק, אז ס'זאל זיין מסובך צו שטארבן דערפון חס'ושלום, אזוי ווי יעצט. און דאס איז געווארן צוליבן אויבנדערמאנטן זינד [פון

פאסירונג" (שמואל-א כ, כו) - זאל מען גלייך
תיכף-ומיד גיין אין מקוה זיך צו טובל'ן!

ווייל דורך די 'פאסירונג' חס-ושלום, ווערט
דערפון וואס ס'ווערט דערפון, דעריבער איז
זייער גוט: אז נאך פאר עס הייבט עפעס אן צו
געשעהן דערפון חס-ושלום - זאל זיך דער
מענטש מקדים זיין און זיך טובל'ן און רייניגן.

און ער האט זייער אנגעווארנט: "אז דער מענטש
זאל זיך בכלל נישט דערשרעקן דערפון!" - ווייל
די זאך און מרה-שחורה אויף דעם זאך, טוט
זייער זייער שעדיגן.

און ספעציעל נאכדעם וואס ער האט שוין
אנטפלעקט די דאזיגע 'צען קאפיטלעך תהלים'
[תיקון-הקליל] וואס זענען מסוגל צו פאררעכטן
דעם דאזיגן זינד [פון פגם-הברית] - דאס זענען:
ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז,
ק"ן - ווי ס'איז שוין לאנג ערקלערט אין די
געדורקטע ספרים (לקוטי-מוהר"ן ח"א רה; ח"ב
צב; ספר-המדות, קרי ח"ב ה; שיחות-הר"ן קמא;
חיי-מוהר"ן רכה).

דעמאלס האט ער געזאגט: אז ווער ס'וועט
זוכה זיין דאס מקיים צו זיין, צו זאגן די דאזיגע
אויפגעדערמאנטע 'צען קאפיטלעך תהלים' [תיקון-
הקליל], אין זענעם טאג וואס דאס וועט אים חס-
ושלום פאסירן - וועט דאן זיכער פארראכטן
ווערן זיין זינד, און ער דארף זיך מער נישט זארגן
און זיין עיקר פונזה איז געווען: אז דער מענטש
דארף זיך בכלל נישט דערשרעקן און זיך פאררעכטן
פון אזעלכע זאכן, און ער זאל בכלל נישט
טראכטן קיין מחשבות אין דעם זאך!

נאר ער זאל זיין ווי א גיבור חיל, צו שטיין קעגן
זיין מאוה. און ער זאל זיך אינגאנצן מסיח דעת
זיין דערפון, און זיך בכלל נישט דערשרעקן. און
"דער באשעפער וועט טוהן וואס איז גוט אין
זיינע אויגן" (על-פי שמואל-ב י, יב), וואס ער וויל.

און דער רבי האט מרמז געווען אין זיינע
ווערטער: אז דאס איז דער בחינה פון דער פגם
פון 'דוד המלך' עליו-השלום, ביי 'די מעשה פון
'בת-שבע' (שמואל-ב, פרק יא). און ער האט דאס
נישט גוט ערקלערט.

און מען דארף זיך זייער זייער שטארקן מיט
שמחה שטענדיג. און ער זאל בכלל נישט ווערן
געפאלן ביי זיך, פון קיין שום זאך אויף דער
וועלט, אפילו אויב עס וועט איבערגיין אויף אים
כאטש וואס ס'זאל נאר זיין.

און אויב ער וועט זיין שטארק ביי זיך, און ער
וועט זיך בכלל נישט דערשרעקן, און ער וועט
גארנישט טראכטן קיין 'מחשבות' (וואס מ'רופט
דאס: 'איבערטראכטן'), און ער וועט גיין מיט זיין
תמימות מיט שמחה - וועט ער צום סוף זוכה זיין
אריבערצוגיין אויף אלעס בשלום.

און די דאזיגע זאכן, קען מען נישט ערקלערן
שריפטלעך. "וערום יבין לאשורו" (משלי יד, טו).
"און א קלוגער מענטש פארשטייט וואס ס'איז
ריכטיג פאר אים".

יא - דער בן-מלך וואס איז

דערווייטערט געווארן פון זיין טאטן

נאך א מעשה, וואס דער רבי האט דאס דערציילט
אין 'שבת-חנופה', און דאס איז פאררעכטן געווארן:
פון א 'בן-מלך' וואס איז דערווייטערט געווארן
פון זיין טאטן וכו', און ער האט זיך זייער זייער
געבענקט וכו' וכו'.

און ס'איז אים אנגעקומען א בריוו פון זיין טאטן,
און ער האט זיך זייער זייער געטשאטשקעט
דערמיט, און ער האט זיך נאך אלץ זייער
געבענקט. און ער האט געבענקט: "אז זיין טאטע
זאל אים כאטש דערלאנגען זיין האנט!" - און
אויב זיין טאטע וואלט אים דערלאנגט זיין האנט
- וואלט ער דאס געהאלזט און געקושט.

נאכדעם האט זיך דער 'בן-מלך' מיישב געווען:

תם ונשלים שבח לאל בורא עולם ברוך ה'נותן
ליתוף כח, ולאין אונים עצמה ירבה" (ישעיה מ,
כט).

"געלויבט איז דער אייבערשטער, "וואס
ער גיבט כח פאר די מידע; און פאר דעם
וואס האט נישט קיין כח, טוט ער מערן
שטארקייט".

"דער דאזיגער כתב, איז דאך, דאס 'האנט-שריפט'
פונעם קעניג אליינס - אויב אזוי, איז דאס דאך
דאס 'האנט פונעם קעניג' וכו' וכו'".

(דאס אלעס איז נישט געשריבן געווארן ריכטיג,
ווייל דאס איז פארגעסן געווארן - ווייל ס'איז
נישט געשריבן געווארן באצייטנס).

המשך פון די לעצטע זייט

אז דער גביר ר' אפרים האט איבערגעלאזט
דער וועלט. ווער גייט אים באגלייטן צו
זיין לעצטע רוח? איינצעלנע זענען געקומען
מיט א אנגעבלאזענע מינע אויף זייער פנים.
אויך ביים לוי'ה האט זיך געהערט שישקערייען
איבער זיינע קארגשאפטן. " נו, וואס האט ער
פון זיין גאנצע רייכקייט וואס באגלייט אים
נישט אין קבר? גארנישט מיט גארנישט!
זיין גאנצן לעבן האט ער נישט געטיילט,
נישט געגעבן, זיך נישט גערעכנט מיט זיינע
ברודער.. " אזעלכע זינגערייען האבן זיך געהערט.
א קורצע צייט נאך זיין פטירה, האבן זיך
געהערט געוואלדערייען פון נאך און נאך
ארימעלייט וועלן זענען צאמגעבראכן. דאן האט
זיך דער סוד אנטפלעקט אז דער באוואוסטער
'קארנער' פלעגט אלע יארן טיילן גרויסע צדקות
און שטיצען די ארימע משפחות באשיידן
קיינער זאל נישט וויסן. ער האט באפוילן דעם
געשעפטסמאן געבן מעל פאר שבת און אלע
געשמאקע מאכלים פאר נויטבאדערפטיגע
מיט א שובע אז קיינער אין דער וועלט טאר

פון דעם נישט וויסן און רעדן איבער דעם.
די זעלבע האט ער געטון מיט אלע אנדערע
געשעפטן אויף דעם גאנצן האט ער באזארגט
אלע ארימעלייט און זיי געשפיזט. וויבאלד
ער האט באשוואוירן אלע געשעפטן זאלן
נישט אנטפלעקן זיינע גוטע מעשים האט ער
דעריבער אלע יארן געלעבט מיט ביז-בזיונות
ווען אלע ארומיגע שטעלן און פארשעמען
אים, אויך ביים לעצטן טאג זיינעם זיין
אייגענעם לוי'ה האט מען אים דערנידערט.
מיר קינדער וועלן פריוון צו באהאלטן
אונזערע גוטע מעשים, זיך נישט גרויסהאלטן
דערמיט, אזוי וועלן מיר זיין פשוט און
באשיידן. (ע"פ כוכבי אור סיפורים נפלאים).
[ווען דער הייליגער בעל שם טוב האט דערציילט
די צוויי מעשיות {דער בלינדער שפילער און
דער קארגער} האט מען אים געפרעגט: ווער
איז מער חשובער, דער בלינדער אדער דער
קארגער? האט דער בעל שם געענטפערט:
"אין הימל ווייסט מען אויך נישט". [ע"פ אנ"ש].

לאמיר זיך פאר הערן

די שיערות פון נאך ספורי מעשיות (5)

- ג. פארוואס איז נישט גוט אראפגעשריבן די מעשה וואס דער רבי האט דערציילט שבת חנוכה?
- ווייל דער רבי האט עס דערציילט נאר מיט רמזים
  - ווייל מ'האט עס נישט גלייך אראפגעשריבן
  - ווייל מ'האט עס לכתחלה נישט קלאר אראפגעשריבן
- ד. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- יא
  - נ"ן
  - איך האב געוואלט

א. וואספארא סגולה זאגט דער רבי אויף פאקין ר"ל?

- מ'מאכט א באד פאר די קינד מיט קרייד און דריי מאל אזויפיל זייף
- מ'מאכט א באד פאר די קינד מיט זייף און דריי מאל אזויפיל קרייד
- מ'מאכט א באד פאר די קינד מיט קרייד און צוויי מאל אזויפיל זייף

ב. פון וואס איז געקומען די קרענק ביז א סכנה ר"ל?

- פון נישט א קלארע לופט
- פון געוויסע עסן
- פון חטא העגל

טיפער געטראכט

וואס זענען די צען קאפיטלעך תהלים וואס ווערן אנגערופן תיקון הכללי?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וואו נאך דערציילט דער רבי אין ספורי מעשיות וועגן א "קנעכט"?

אין מעשה י"א דער בן השפחה - איך פארקויף מיך צו דיר פאר א קנעכט פאר דעם ברויט
אין מעשה י"ג דעם צווייטן טאג - דער מלך דער אבן הגל - ער האט ביי זיי איבער געלאזט. די דריי בתות קנעכט

וויפל מאל ווערט דערציילט אין סיפורי מעשיות וועגן איינער וואס "שריית" ? 16 מאל

אין די צענטע מעשה האט ער אנגעהויבן צו שרייבן צו איר
אין די עלוועטע מעשה הייבט מען אים אן תיבה צו זאגן. און
מע'אגט. און ער שרייט
אין די עלוועטע מעשה האט אויף אים דער סוחר א גישריי
גיטאן
אין די צוועלפטע מעשה דאס גישריי איז. וואס איינער
האט זיין פאטער און מוטער געקוילט
אין די צוועלפטע מעשה האבן זיי אנגעהויבן צו שרייבן.
סע שטיקט זייער
אין די דרייצנטע מעשה האבן זיי ווידער אנגעהויבן צו
שרייבן קסן
אין די דרייצנטע מעשה אטליכער שרייט אויף זיין
חסרון
אין די דרייצנטע מעשה און סע שרייט תמיד דאס
הארץ אז סע זאל קומען צו דעם קוואל

אין די ערשטע מעשה וואס דארט איז געשטאנען איר
קלאג און איר גישריי
אין די צווייטע מעשה און דער זון שרייט גלייכע מיר איך
האב געבראכט א שוין מיט סוחר
אין די דריטע מעשה טוט דער בויס א גרויסע גישריי
אין די דריטע מעשה און האבן אן געהויבן צו שרייבן אויף
זייערע יאר און טעג
אין די דריטע מעשה און האט אן געהויבן צו שרייבן צום
אנדערן אויף זייער יאר און טעג
אין די דריטע מעשה האט ער אן געהויבן צו שרייבן אויף
זיך
אין די זיבעטע מעשה און ער האט אן געהויבן צו שרייבן.
גוואלד. גוואלד
אין די ניינטע מעשה האט אויף אים דער תם דער מיניקטער
א גישריי גיטאן

דער געווינער פון די וואך איז הילד החשוב יעקב מלמד, בית שמש

די מתנה קען מען נעמען בעז"ה ביים משגיח אין ת"ת ברסלב ב"ש ר' יואל יאראוויטש הי"ו

דער קארגער זאמלאלער ענדער

זאם רבינס משלים

אינדריסן פונעם
פרעכטיגן הויז

איז גארנישט ווערד, א שלעכטיגקייט פון א מענטש,
ער איז נישט גרייט צו עפענען זיין טאש. וואס האט
ער פון זיין פארמעגן? אלעס גאר פאר זיך און זעך...
"אזא קמזן... אזא קמזן... זיין גאנצע רייכטום איז
גארנישט ווערד, ווי קען מען זיין אזוי ביטער, נישט
זיין גרייט צו עפענען דעם בערזל. וואס האט ער פון
זיין גאנצן עשירות ווען אלעס פאקט ער פאר זיך און
זארגט זיך גאר פאר די אייגענע טאש... מען מעג
טראכטן אויף פון ארימקלייט, צעשליסענע עגיים
וועלכע קענען נישט קויפן קיין מעל אויף שבת?...
אזוי איז ר' אפרים געווען אפגעפרעגט און
פארשעמט אין די אויגן פון די עסקנים פון
שטאט און אלע אידע אייגוואוינער וועלכע
האבן כסדר אים בארעדט און זיך דערווייטערט
פון אים און זיינע אומדעקטע אויפפירונג.
געווען איז א טאג, מען הערט א שמועה אין שטעטל

פון דער גביר ר' אפרים, שטייט דארט ר' שלמה
פארשעמט מיט א צעבראכן הארץ, ער האט גארנאם
געבעטן הילף פונעם גביר ער זאל קענען צאלן די
שווערע קאסטן פאר די היילונג פון זיין קראנקן זון,
אבער ער האט ליידער נישט באקומען קיין שום
פרוטה, ער קען זיך נישט אפטיילן פון זיין ווייטאג.
וידער גייען ארויס צוויי גבאי-צדקה פונעם גביר'ס
שטוב, עס שרייען ארויס פון זייערע מיילער פער
און שוועבל אויף דער קארגער גביר וואס קען רואיג
אויסהאלטן דעם גאנצן שטאט מיט זיין רייכקייט,
אבער ער איז נישט גרייט צו באפרייען אפילו א קליין
פרוטה פון זיין בערזל און זיין פארמאכטע טאש.
"אזא קארגער... אזא קארגער... זיין גאנצע עשירות

המשך אויף זייט 10

געבאפֿט דעם באן צום הייליגן רבין

וועט ווערן אפגעשפילט
בעז'ה דורך חשוב'ע
ברסלב'ע אינגעלייט ביים
סיום סיפורי מעשיות אין
אוהל פיגא, בית שמש
ב' דחול המועד פסח
הבעל'ט

מנחם סיום

סיפורי מעשיות

הוצאת חסידי חסידי

הוצאת חסידי חסידי